VILNIAUS APYGARDOS PROKURATŪROS
ORGANIZUOTŲ NUSIKALTIMŲ IR KORUPCIJOS TYRIMO SKYRIUS

NUTARIMAS
ATSISAKYTI PRADĖTI IKITEISMINĮ TYRIMĄ

Data	2026-03-30
Surašymo vieta	Vilnius
Tyrimo medžiagos Nr.	M-2-02-00258-26

Nutarimą priėmė	Prokuroras Ramūnas Šileika
n u s t a t ė:	
Skundą, pareiškimą, pranešimą pateikęs asmuo	2026-03-19 Aurimas Drižius

Nustatytos aplinkybės ir pagrindas, dėl kurių baudžiamasis procesas negalimas

Lietuvos Respublikos generalinėje prokuratūroje 2026-03-19 gautas Aurimo Drižiaus (toliau – ir Pareiškėjas) skundas (reg. Nr. AP-8208), kuriuo prašoma pradėti ikiteisminį tyrimą Vilniaus miesto apylinkės teismo ikiteisminio tyrimo teisėjos Ingos Štuopienės atžvilgiu. 2026-03-20 minėtas skundas buvo perduotas nagrinėti Vilniaus apygardos prokuratūros Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo skyriui.

Skunde Pareiškėjas nurodo, kad 2026-03-17 nutartis, kuria buvo atmestas jo skundas dėl atsisakymo pradėti ikiteisminį tyrimą, buvo priimta piktnaudžiaujant tarnybine padėtimi, sąmoningai neatliekant pareigos įvertinti pareiškime nurodytas aplinkybes, ir taip pažeidžiant Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso (toliau – ir BPK) nuostatas bei jo teisę į efektyvią gynybą. Pareiškėjas nurodo, kad skunduose prokuratūrai ir teismui nurodė konkrečias aplinkybes, jog Vilniaus apygardos teismo teisėjos Daivos Kazlauskienės nutartyje yra teiginiai, neatitinkantys tikrovės. Konkrečiai buvo nurodyta, kad teisėja teismo nuosprendį, sukėlusį realias teisines pasekmes, t. y. nuteisimą, bausmės atlikimą, turto praradimą – kvalifikavo kaip "deklaratyvius teiginius". Pareiškėjas argumentavo, kad toks vertinimas prieštarauja pačiai nuosprendžio prigimčiai ir sukelia abejonių dėl nutarties turinio atitikties faktinėms aplinkybėms. Skunde nurodoma, kad teisėja Inga Štuopienė šių argumentų iš esmės nevertino ir apsiribojo formalia išvada, kad sprendimai yra įsiteisėję, todėl jų teisėtumas ir pagrįstumas negali būti ikiteisminio tyrimo dalyku. Skunde nurodoma, kad šiuo atveju Pareiškėjas nurodė konkrečią aplinkybę, kuri yra objektyviai patikrinama, tačiau teisėja neatliko šio teiginio turinio vertinimo, nepatikrino jo atitikties faktinėms aplinkybėms ir nepateikė motyvuoto atsakymo į esminį argumentą. Be to, Pareiškėjas nurodo, kad teisėja rėmėsi tuo, jog įsiteisėję sprendimai negali būti ikiteisminio tyrimo dalyku, tačiau, jo teigimu, toks aiškinimas yra nepagrįstas, nes BPK 444 straipsnis numato galimybę peržiūrėti įsiteisėjusius sprendimus, jei paaiškėja nusikalstamos veikos požymių, todėl vien įsiteisėjimo faktas negali būti pagrindas atsisakyti vertinti galimus nusikalstamus veiksmus. Pareiškėjas taip pat nurodo, kad teisėja sąmoningai nevertino esminių pareiškėjo argumentų, formaliai perėmė prokuroro poziciją, neatlikdama savarankiško vertinimo ir taip pašalino galimybę pradėti tyrimą dėl galimų nusikalstamų veikų, dėl ko, jo teigimu, buvo apribota jo teisė į efektyvią teisinę gynybą ir sudarytos sąlygos galimai nusikalstamoms veikoms likti neištirtoms. Taigi šiuo skundu Pareiškėjas prašo pradėti ikiteisminį tyrimą dėl teisėjos Ingos Štuopienės veiksmų pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso (toliau – ir BK) BK 228 straipsnį, įvertinti, ar jos veiksmai nepažeidė BPK 168 straipsnio reikalavimų ir ar nebuvo sąmoningai sudarytos kliūtys tirti galimas nusikalstamas veikas.

Nuorašas tikras
Vilniaus apygardos prokuratūros Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo skyrius
2026-04-09

Ikiteisminį tyrimą pradėti atsisakytina

BK 2 straipsnio 4 dalyje nurodyta, kad pagal baudžiamąjį įstatymą atsako tik tas asmuo, kurio padaryta veika atitinka baudžiamojo įstatymo numatytą nusikaltimo ar baudžiamojo nusižengimo sudėtį.

Nusikalstamos veikos sudėtis – tai baudžiamajame įstatyme numatytų objektyviųjų ir subjektyviųjų požymių, kurie apibūdina pavojingą veiką kaip tam tikrą nusikaltimą ar baudžiamąjį nusižengimą, visuma. Nesant asmens veikoje bent vieno iš šių požymių, nėra ir nusikalstamos veikos sudėties, taigi negalima ir baudžiamoji atsakomybė (žr. pvz., kasacinės nutartys baudžiamosiose bylose Nr. 2K-425/2011, 2K-7-201/2013, 2K-81-648/2018).

Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso (toliau – ir BPK) 3 straipsnio 1 dalies 1 punktas nustato, kad baudžiamasis procesas negali būti pradedamas, o pradėtas turi būti nutrauktas jeigu nepadaryta veika, turinti nusikaltimo ar baudžiamojo nusižengimo požymių.

BPK 166 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose įtvirtinta, kad ikiteisminis tyrimas pradedamas gavus skundą, pareiškimą ar pranešimą apie nusikalstamą veiką ar prokurorui ar ikiteisminio tyrimo pareigūnui patiems nustačius nusikalstamos veikos požymius.

Pagal BPK 168 straipsnio 1 dalį prokuroras atsisako pradėti ikiteisminį tyrimą tuo atveju, kai nurodyti duomenys apie nusikalstamą veiką yra akivaizdžiai neteisingi arba yra BPK 3 straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės.

Lietuvos Respublikos generalinio prokuroro 2008-08-11 įsakymu Nr. I-110 patvirtintų Rekomendacijų dėl ikiteisminio tyrimo pradžios ir jos registravimo tvarkos 51 punkte nurodyta, kad jei pareiškėjo skunde, pareiškime ar pranešime nurodyti požymiai veikos, kurią pareiškėjas klaidingai vertina kaip nusikalstamą, nurodyta veika neatitinka visų būtinų konkrečios nusikalstamos veikos sudėties požymių ar išdėstyti deklaratyvaus turinio teiginiai, grindžiami ne faktiniais duomenimis, bet samprotavimais ar prielaidomis, sprendimas atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą priimamas BPK 168 straipsnyje nustatyta tvarka ir vienu ar keliais BPK 3 straipsnio 1 dalyje nustatytais pagrindais.

BK 228 straipsnio 1 dalyje nustatyta baudžiamoji atsakomybė už valstybės tarnautojo ar jam prilyginto asmens piktnaudžiavimą tarnybine padėtimi arba įgaliojimų viršijimą, jeigu dėl to didelę žalą patyrė valstybė, juridinis, fizinis asmuo ar kitas šiame straipsnyje nustatytas subjektas.

BK 228 straipsnyje numatyto piktnaudžiavimo objektyvieji požymiai pasireiškia: pavojinga veika – piktnaudžiavimu tarnybine padėtimi arba įgaliojimų viršijimu; pavojingais padariniais – nurodytos didelės žalos kilimu; priežastinio ryšio tarp padarytos veikos ir kilusių padarinių buvimu (kasacinės nutartys baudžiamosiose bylose Nr. 2K-76/2007, 2K-P-1/2014, 2K-198-693/2016, 2K-187-976/2019 ir kt.).

Piktnaudžiavimas tarnybine padėtimi suprantamas kaip valstybės tarnautojo ar jam prilyginto asmens savo tarnybinės padėties, įstatymais ir kitais teisės aktais suteiktų teisių, pareigų ir įgaliojimų panaudojimas arba nepanaudojimas priešingai tarnybos interesams, jos veiklos principams, esmei ir turiniui (kasacinės nutartys baudžiamosiose bylose Nr. 2K-283/2013, 2K-198-693/2016, 2K-187-976/2019 ir kt.). Piktnaudžiaujantis tarnybine padėtimi valstybės tarnautojas ar jam prilygintas asmuo, skirtingai nuo asmens, viršijančio įgaliojimus, veikia pagal savo kompetencijos ribas, neįsiterpia į kitų asmenų kompetenciją (kasacinė nutartis baudžiamojoje byloje Nr. 2K-432-696/2016).

Įgaliojimų viršijimas – tai įstatymais ir kitais teisės aktais valstybės tarnautojui ar jam prilygintam asmeniui suteiktų įgaliojimų ribų peržengimas. Įgaliojimų viršijimas padaromas tik neteisėtu veikimu. Paprastai tai būna įstatymais ir kitais teisės aktais uždrausti veiksmai; veiksmai, priklausę kitų valstybės tarnautojų, institucijų ar įstaigų kompetencijai; veiksmai,

Nuorašas tikras
Vilniaus apygardos prokuratūros Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo skyrius
2026-04-09

kuriems atlikti reikalingas specialus sprendimas ar leidimas; veiksmai, kurie nebuvo būtini ir kuriuos atlikti buvo galima tik įstatyme ar kitame teisės akte nustatytais atvejais (kasacinės nutartys baudžiamosiose bylose 2K-74-976/2017, 2K-248-648/2020, Nr. 2K-116-697/2021).

BK 228 straipsnyje nustatyta, kad piktnaudžiavimas ar įgaliojimų viršijimas laikomas nusikaltimu ir užtraukia baudžiamąją atsakomybę tuo atveju, jei dėl piktnaudžiavimo tarnyba ar įgaliojimų viršijimo didelę žalą patiria valstybė, tarptautinė viešoji organizacija, juridinis ar fizinis asmuo. Didelė žala BK 228 straipsnio prasme gali būti tiek turtinė, tiek neturtinio pobūdžio žala, dėl kurios nukenčia valstybė, Europos Sąjunga, tarptautinė viešoji organizacija, juridinis ar fizinis asmuo. Neturtinio pobūdžio žala paprastai pripažįstama didele, kai ji patiriama dėl Konstitucijoje įtvirtintų teisių ir laisvių pažeidimo, valstybės tarnybos autoriteto diskreditavimo, asmens sveikatos sutrikdymo, kai kyla esmingai žalingi padariniai valstybei, tarnybai ar asmeniui (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartys baudžiamosiose bylose Nr. 2K 102-699/2015, 2K-361-895/2016, 2K-189-1073/2019). Didelė turtinė žala paprastai siejama su žala, viršijančia 250 MGL, nors, atsižvelgiant į bylos aplinkybes, ir mažesnio dydžio turtinė žala gali būti pripažinta didele (kasacinės nutartys baudžiamosiose bylose Nr. 2K-226-976-2020, 2KP- 59-495-2021, 2A-7-17-648-2021 ir kt.).

Įvertinus Pareiškėjo skunde nurodytas aplinkybes, taip pat Vilniaus miesto apylinkės teismo ikiteisminio tyrimo teisėjos Ingos Štuopienės 2026-03-17 nutarties turinį ir visumą duomenų, konstatuotina, kad šiuo atveju nėra objektyvių duomenų, leidžiančių spręsti apie teisėjos veiksmuose buvus BK 228 straipsnyje numatytos nusikalstamos veikos požymius. Pareiškėjo skundas iš esmės grindžiamas tuo, kad teisėja, nagrinėdama jo skundą dėl prokuroro 2026-02-20 nutarimo atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą, netinkamai įvertino jo argumentus, nepakankamai motyvavo priimtą procesinį sprendimą, formaliai perėmė prokuroro poziciją bei nepasisakė dėl visų, Pareiškėjo įsitikinimu, reikšmingų aplinkybių. Taigi Pareiškėjas iš esmės reiškia nesutikimą su 2026-03-17 nutartyje padarytomis išvadomis, joje pateiktu teisės normų aiškinimu ir faktinių aplinkybių vertinimu.

Iš teisėjos Ingos Štuopienės 2026-03-17 nutarties matyti, kad Pareiškėjo skundas buvo išnagrinėtas, susipažinus su per Integruotą baudžiamojo proceso sistemą (IBPS) pateikta medžiaga, aptarti Pareiškėjo argumentai dėl prokuroro šališkumo, dėl ankstesnių procesinių sprendimų, dėl skundų kartotinumo, dėl BPK 168 straipsnio taikymo, dėl Pareiškėjo prašymo nušalinti visą Vilniaus miesto apylinkės teismą, taip pat pasisakyta dėl tų aplinkybių, kurias Pareiškėjas siejo su galimomis teisėjų ir prokurorų nusikalstamomis veikomis. Nutartyje aiškiai nurodyta, jog dalis Pareiškėjo keliamų klausimų jau buvo nagrinėti ankstesnėse medžiagose ir dėl jų yra priimti galiojantys bei nepanaikinti procesiniai sprendimai, o kita dalis argumentų vertinta kaip deklaratyvaus pobūdžio, nepagrįsta objektyviais duomenimis apie nusikalstamos veikos požymius. Vadinasi, priešingai nei teigiama skunde, teisėja neatsisakė nagrinėti Pareiškėjo argumentus, bet juos įvertino ir dėl jų pateikė procesinį bei teisinį vertinimą. Ta aplinkybė, kad Pareiškėjas nesutinka su teisėjos padarytomis išvadomis, savaime nereiškia, jog jos buvo priimtos piktnaudžiaujant tarnybine padėtimi ar sąmoningai nevykdant pareigos įvertinti duomenis. Procesinio sprendimo priėmimas, jame pateiktų motyvų pakankamumas, teisės normų aiškinimas ir taikymas, duomenų bei argumentų vertinimas yra teisingumo vykdymo ir procesinės veiklos klausimai. Tokie klausimai sprendžiami BPK nustatyta instancine tvarka, skundžiant procesinį sprendimą aukštesnės instancijos teismui, tačiau savaime nesudaro pagrindo baudžiamajai atsakomybei kilti.

Pareiškėjo akcentuojama aplinkybė, jog teisėja neva nevertino jo argumento dėl Vilniaus apygardos teismo teisėjos Daivos Kazlauskienės nutartyje pavartotos formuluotės apie "deklaratyvius teiginius", taip pat nekeičia šio vertinimo. Iš esmės ir šiuo aspektu Pareiškėjas kvestionuoja ne kokius nors objektyviai nustatytus nusikalstamus veiksmus, o ankstesniuose

Nuorašas tikras
Vilniaus apygardos prokuratūros Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo skyrius
2026-04-09

procesiniuose sprendimuose pateiktų teisinių vertinimų turinį, jų kalbinę raišką bei motyvų pakankamumą. Toks nesutikimas su teismo procesiniame dokumente pavartotomis formuluotėmis ar jų prasme baudžiamosios atsakomybės prasme negali būti automatiškai tapatinamas su piktnaudžiavimu tarnyba. Pažymėtina ir tai, kad BK 228 straipsnyje numatytai nusikalstamai veikai konstatuoti nepakanka vien subjektyvaus asmens įsitikinimo, jog valstybės tarnautojas ar jam prilygintas asmuo priėmė neteisingą, nepakankamai motyvuotą ar jam nepalankų sprendimą. Būtina nustatyti konkrečius objektyvius duomenis, patvirtinančius, kad valstybės tarnautojas ar jam prilygintas asmuo veikė tyčia, savo tarnybinę padėtį panaudojo priešingai tarnybos interesams ar viršijo suteiktus įgaliojimus ir kad dėl tokių veiksmų kilo BK 228 straipsnio prasme didelė žala. Nagrinėjamu atveju tokių duomenų šiame skunde nepateikta. Pareiškėjas nenurodo jokių objektyvių aplinkybių, iš kurių būtų galima spręsti, kad teisėja Inga Štuopienė, nagrinėdama jo skundą, veikė vedama asmeninio suinteresuotumo, siekė neteisėtos finansinės ar kitokios naudos sau ar kitiems asmenims, sąmoningai veikė priešingai tarnybos interesams ar tyčia siekė sukelti Pareiškėjui žalingus padarinius. Skunde išdėstyti teiginiai apie tai, kad teisėja "*sąmoningai nevertino esminių pareiškėjo argumentų*" ,"*formaliai perėmė prokuroro poziciją*", nėra pagrįsti jokiais faktiniais duomenimis ir iš esmės tėra Pareiškėjo interpretacijos, kylančios iš jo nesutikimo su priimtu procesiniu sprendimu.

Nepagrįstu laikytinas ir Pareiškėjo argumentas, jog teisėja nepagrįstai rėmėsi įsiteisėjusių sprendimų reikšme, nes, jo teigimu, BPK 444 straipsnis leidžia peržiūrėti įsiteisėjusius sprendimus, kai paaiškėja nusikalstamos veikos požymių. Ši aplinkybė savaime nepaneigia teisėjos nutartyje pateikto vertinimo teisėtumo ir nesudaro pagrindo išvadai, jog jos veiksmuose yra BK 228 straipsnio požymių. BPK 444 straipsnyje reglamentuojamas proceso atnaujinimo institutas nereiškia, kad kiekvienas asmens nesutikimas su ankstesnių sprendimų motyvais ar turiniu automatiškai suponuoja pareigą pradėti ikiteisminį tyrimą dėl teisėjų ar prokurorų veiksmų. Kad būtų galima svarstyti dėl baudžiamosios atsakomybės, turi būti bent minimalūs objektyvūs duomenys apie konkrečios nusikalstamos veikos sudėties požymius, o jų nagrinėjamu atveju nėra.

Taip pat pažymėtina, kad iš teisėjos Ingos Štuopienės 2026-03-17 nutarties matyti nuoseklus Pareiškėjo skunduose keliamų aplinkybių vertinimas visumos kontekste, konstatuojant, jog Pareiškėjas pakartotinai kelia iš esmės tuos pačius klausimus dėl tų pačių procesinių sprendimų, dėl kurių jau yra priimti galiojantys ir nepanaikinti prokurorų bei teismų sprendimai, o naujų faktinių duomenų nepateikia. Vien tokios išvados padarymas, net ir Pareiškėjui su ja nesutinkant, negali būti vertinamas kaip nusikalstamas veikimas. Priešingai, tai rodo, kad teisėja atliko jai pavestą procesinę funkciją, t. y. įvertino skundo turinį, jo santykį su ankstesniais procesais ir priėmė atitinkamą procesinį sprendimą. Svarbu ir tai, kad baudžiamasis procesas negali būti naudojamas kaip priemonė kvestionuoti kiekvieną asmeniui nepalankų teismo ar prokuroro sprendimą, vien dėl to, kad asmuo su tuo sprendimu nesutinka arba laiko jį neteisingu. Priešingu atveju būtų sudarytos prielaidos baudžiamąją teisę taikyti ne pagal jos paskirtį, o kaip instrumentą tęsti procesinius ginčus kitokia forma. Šiuo atveju Pareiškėjo skundo turinys rodo būtent siekį kriminalizuoti jam nepalankų teisėjos procesinį sprendimą, neatskleidžiant jokių objektyvių duomenų apie tikrą nusikalstamą veiką.

Baudžiamojo proceso paskirtis yra ginant žmogaus ir piliečio teises bei laisves, visuomenės ir valstybės interesus greitai, išsamiai atskleisti nusikalstamas veikas ir tinkamai pritaikyti įstatymą, kad nusikalstamą veiką padaręs asmuo būtų teisingai nubaustas ir niekas nekaltas nebūtų nuteistas (BPK 1 straipsnio 1 dalis). Į teisėsaugos instituciją dėl įžvelgtos galimai padarytos nusikalstamos veikos gali kreiptis visi asmenys ir ikiteisminio tyrimo pareigūnų pareiga tikrinti gautą informaciją apie galimai padarytą nusikalstamą veiką, rinkti nusikalstamą veiką pagrindžiančius ar paneigiančius įrodymus. Tačiau teisėsaugos institucijai pateikta

Nuorašas tikras
Vilniaus apygardos prokuratūros Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo skyrius
2026-04-09

informacija apie galimai padaryto nusikaltimo faktą turi būti pagrįsta objektyviais duomenimis, suteikiančiais pagrindą manyti, kad minėta nusikalstama veika realiai galėjo būti padaryta. Todėl jei nepadaryta veika, turinti nusikaltimo ar baudžiamojo nusižengimo požymių, baudžiamasis procesas negali būti pradedamas, o pradėtas turi būti nutrauktas (BPK 3 straipsnio 1 dalies 1 punktas). Akcentuotina, kad sprendžiant klausimą dėl ikiteisminio tyrimo pradėjimo, preliminarus duomenų atitikimas BK išdėstytų nusikalstamų veikų dispozicijoms yra būtinas. Abejonės, samprotavimai, prielaidos, nuomonė ir įtarimai, neparemti faktinėmis aplinkybėmis, nėra pagrindas pradėti ikiteisminį tyrimą. Ikiteisminis tyrimas nepradedamas, norint nustatyti, ar apskritai kas nors padarė kokią nors nusikalstamą veiką (nesant tokios veikos požymių). Išdėstyta prielaida ar įtarimas, jog galimai padaryta nusikalstama veika, nevertintina kaip nusikalstamos veikos požymis. Pažymėtina ir tai, kad proceso pradėjimas nesant tam pagrindo galėtų būti vertinamas kaip neleistinas žmogaus teisių varžymas. Baudžiamasis procesas yra *ultima ratio* (išimtinio pobūdžio) priemonė, todėl turi būti pradedamas tik esant rimtam pagrindui bei požymiams, atitinkantiems nusikalstamos veikos sudėtį, ir tik tuomet, kai asmens ar visuomenės galimai pažeistų teisių ir (ar) interesų nėra galimybės apginti kitomis (švelnesnio pobūdžio) teisinėmis priemonėmis. Atsižvelgiant į visa tai, konstatuotina, kad Pareiškėjo skunde nurodytos aplinkybės nepatvirtina nei piktnaudžiavimo tarnybine padėtimi, nei įgaliojimų viršijimo, todėl teisėjos Ingos Štuopienės veiksmuose nenustatyta BK 228 straipsnyje numatytos nusikalstamos veikos sudėtis. Skunde išdėstyti teiginiai laikytini deklaratyvaus pobūdžio, grindžiami subjektyviu Pareiškėjo vertinimu ir nesutikimu su priimtu procesiniu sprendimu, bet ne faktiniais duomenimis apie nusikalstamą veiką. Esant tokioms aplinkybėms, darytina išvada, kad yra BPK 3 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytas pagrindas atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą, nes nepadaryta veika, turinti nusikaltimo ar baudžiamojo nusižengimo požymių.	
Atsižvelgdamas į išdėstytas aplinkybes ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso (toliau – BPK) 3 str. 1 d. 1 p., 168 str., n u t a r i a atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą.	
Veika, dėl kurios atsisakyta pradėti ikiteisminį tyrimą	Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 228 str. 1 d. "Piktnaudžiavimas".
Nustatytas administracinis teisės pažeidimas ar kituose teisės aktuose numatytas nusižengimas	
Nustatyto administracinio ar kito teisės pažeidimo medžiagą nutarta perduoti	
Kiti sprendimai, susiję su atsisakymu pradėti ikiteisminį tyrimą	
Nutarimo nuorašą nutarta išsiųsti	Aurimas Drižius

Nuorašas tikras
Vilniaus apygardos prokuratūros Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo skyrius
2026-04-09

Nutarimas gali būti skundžiamas Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 168 straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka per 7 dienas Vilniaus miesto apylinkės teismo ikiteisminio tyrimo teisėjui.		
Nutarimą priėmė	Prokuroras	Ramūnas Šileika

Nuorašas tikras
Vilniaus apygardos prokuratūros Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo skyrius
2026-04-09

DETALŪS METADUOMENYS	
Dokumento sudarytojas (-ai)	Vilniaus apygardos prokuratūros Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo skyrius 191884691, Rinktinės g. 5A, LT-09201 Vilnius
Dokumento pavadinimas (antraštė)	Prokuroro nutarimas atsisakyti pradėti IT
Dokumento registracijos data ir numeris	2026-03-30 Nr. IBPS-V-830879-26
Dokumento gavimo data ir dokumento gavimo registracijos numeris	–
Dokumento specifikacijos identifikavimo žymuo	ADOC-V1.0
Informacija apie būdus, naudotus metaduomenų vientisumui užtikrinti	"Registravimas" paskirties metaduomenų vientisumas užtikrintas naudojant "RCSC IssuingCA-2, VI Registru Centras - i.k. 124110246 LT" išduotą sertifikatą "Informatikos ir ryšių departamentas prie LR vidaus reikalų ministerijos, Informatikos ir ryšių departamentas prie LR vidaus reikalų ministerijos, į.k.188774822 LT", sertifikatas galioja nuo 2025-02-04 16:07:46 iki 2028-02-04 16:07:46. Veiksmą atliko 2026-03-30 13:44:50 (GMT+03:00) Ramūnas Šileika, Prokuroras, Vilniaus apygardos prokuratūros Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo skyrius "Registravimas" paskirties metaduomenų vientisumas užtikrintas naudojant "RCSC IssuingCA-2, VI Registru Centras - i.k. 124110246 LT" išduotą sertifikatą "Informatikos ir ryšių departamentas prie LR vidaus reikalų ministerijos, Informatikos ir ryšių departamentas prie LR vidaus reikalų ministerijos, į.k.188774822 LT", sertifikatas galioja nuo 2025-02-04 16:07:46 iki 2028-02-04 16:07:46. Veiksmą atliko 2026-03-30 13:44:51 (GMT+03:00) Informatikos ir ryšių departamentas prie LR vidaus reikalų ministerijos
Pagrindinio dokumento priedų skaičius	–
Pagrindinio dokumento pridedamų dokumentų skaičius	–
Pridedamo dokumento sudarytojas (-ai)	–
Pridedamo dokumento pavadinimas (antraštė)	–
Pridedamo dokumento registracijos data ir numeris	–
Programinės įrangos, kuria naudojantis sudarytas elektroninis dokumentas, pavadinimas	IBPS sistema, versija 1.3.41
Informacija apie elektroninio dokumento ir elektroninio (-ių) parašo (-ų) tikrinimą (tikrinimo data)	Atitinka specifikacijos keliamus reikalavimus. Visi dokumente esantys elektroniniai parašai galioja (2026-04-09 17:00:06)
Elektroninio dokumento nuorašo atspausdinimo data ir jį atspausdinęs darbuotojas	Nuorašą suformavo IBPS sistema 2026-04-09 17:00:06
Medžiagos Nr.	M-2-02-00258-26

Nuorašas tikras
Vilniaus apygardos prokuratūros Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo skyrius
2026-04-09